

[Knud Jespersen.]

der er glæde på min vestre side, dvs. på nationens højre side, og denne glæde på nationens højre side forstår jeg så godt, for i virkeligheden skulle regeringen Hartling have været historie sammen med disse afgiftslove. Dette er det andet økonomiske forlig inden for et kvartal, og jeg gad nok se, hvordan den økonomiske politik vil blive, hvis den skal vokse ud af dette vidunderlige selskab, som hr. Erhard Jakobsen næsten på sin spejderære aflagde troskabsed overfor. Det er ikke en særlig smuk klub, men jeg tror sådan set, den passer i farven. Det afgørende er imidlertid, at midt i jeres glæde, kan I jo godt holde tale om, at man ikke vil føre blokpolitik, men det er det, der bliver resultatet. Det afgørende er også, at arbejderne rundt omkring i Danmark vil forstå, at uanset hvor de er placeret, skal de i alt fald ikke være placeret sammen med, men altid imod det sorte kabinet og den sorte klub. Jeg er næsten sikker på, at smilene kan ikke holde så lang tid, og jeg er meget bekymret for, hvordan den økonomiske udvikling vil blive for mange af hjemmene rundt omkring i vores land.

Jeg har ikke flere bemærkninger. Jeg skal understrege for en ordens skyld, at ansvaret for, hvad der måtte ske, hvis man vedtager en sådan asocial nedskæring, påhviler flertallet til højre. Det er deres ansvar, og man skal ikke bagefter komme og sige, at vi ikke nævnede det.

I øvrigt skal jeg for en ordens skyld gøre opmærksom på, at kommunisterne vil stemme imod både nu og ved senere lejligheder, at denne sorte klub får muligheder for at gennemføre sit forehavende.

Poul Westergaard (DR):

Den stilling, som jeg på retsforbundets gruppes vegne tilkendegav ved anden behandling i går aftes og ved første behandling natten til fredag, har vi i og for sig stadig, og det betyder, at vi vil stemme for lovforslaget om forhøjelse af de såkaldte giftskatter på spiritus, tobak osv., men imod alle de øvrige afgiftsforslag.

Vi er altså ikke blevet part i noget forlig, og det blev vi ikke, fordi der ikke under de videre forhandlinger blev vist imødekommenthed over for vore synspunkter. Vi havde så inderligt håbet, at de fortsatte for-

handlinger kunne have resulteret i, at dette ting havde besluttet sig for at betræde besparelsesvejen og gennemføre den nødvendige økonomiske stramning på den måde, i stedet for på den gammeldags facon med en bred buket af afgiftsbyrder på befolkningen. Al erfaring viser jo, at det er en dårlig vej, fordi disse afgifter generelt presser omkostningsniveauet i vejret og sætter yderligere skub i inflationen.

Når besparelsesvejen ikke var farbar i denne omgang, er forklaringen tydeligvis den, at det tidligere forligs 4 partier, altså socialdemokratiet, venstre, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti, blev bundet, og derfor er det til syvende og sidst socialdemokratiets spareveto fra tidligere på året, der har begrænset handlemulighederne i den nuværende situation, hvilket vi naturligvis må beklage.

Vi havde hverken lod eller del i dette ulykkelig forlig om milliardtilskud til arbejdsgiverne, sparestop, tvungen opsparing, og alt det andet, som jo ikke har hjulpet en pind, og vi har derfor heller ikke ment på nogen måde at være forpligtet af dette forlig. At venstre og de to andre forligspartier har følt sig forpligtet af det også i den nye alvorlige situation, hvor det jo på et tidligt tidspunkt kom til at stå klart, at socialdemokratiet ikke ville tage et nyt medansvar, er i og for sig deres egen sag. Havde de valgt at stå frit, og det synes jeg godt, de kunne have forsvaret, ville der utvivlsomt kunne have været tilvejebragt et komfortabelt flertal for de nødvendige besparelser, og det ville have været bedre.

Jeg finder anledning til igen at understrege vores skuffelse over, at der ikke i dette ting er forståelse for, at det simpelt hen nu er nødvendigt med indgreb, effektive indgreb, imod oppustningen af jordværdierne, som vel nu er på omkring 1 mia kr. om måneden. Dette kan ikke og må ikke få lov at fortsætte, det slår bunden ud af vores økonomi. Hvordan i alverden skal dansk erhvervsliv blive ved med at kunne skaffe nødvendige midler til samfundsnyttige og produktive investeringer, som er forbundet med risiko, når folk ved at sætte pengene i en total passiv jordbesiddelse kan sikre sig en forrentning på omkring 50 pct. om året eller mere uden risiko og uden at røre en finger?